

Čtyřicet? Když vyrozumí, že ten kluk teď bydlí kousek od Paříže v Cergy-Pontoise, zapřede s ním srdečnou konverzaci, jen zatím nezmiňuje, že nemá kde zakotvit. Louis si otevřel knihkupectví, rád čte chlapácký detektivky a rozdává názory o stavu světa. Žije Sýrii a je přesvědčený, že Bašár al-Asad je na Západě obětí hanebné kontrapropagandy zorchestrované v Izraeli a Washingtonu starou známou žido-zednářskou frontou. Přísluší k takové té militantní extrémní levici, která je zjevně krůček od přechodu na temnou stranu síly. Vernona fascinuje, že sice od Xaviera přes Sylvii až po Louise ti lidi nemají nic moc společného, ale zato nikdo z nich o ničem nepochybuje. Přitom dobře vědí, že se nikdo na ničem neshodne, mohli by to vzít v úvahu a snažit se přijít na to, jak s tou spoustou rozporuplných prozření naložit. Jenže se naopak zdá, že protichůdné názory je jen utvrzují v jejich vlastní pravdě.

Na Facebooku už se vůbec nekoná taková nezřízená sranda, jakou tam zažíval tak před deseti lety. Nikdo pořádně nevěděl, jestli to má sloužit jako obrovský mrdodrom, noční klub nebo shromaždiště všech sentimentálních vzpomínek v zemi. Internet vytváří paralelní časoprostor, ve kterém se dějiny píšou takovým způsobem, že to člověka hypnotizuje – v tak rychlém tempu, že k nim srdce nedokáže přiřadit nostalgický rozměr. Než to s vámi pohne, už jste dávno jinde. Vernon bloudí svou facebookovou sítí, jako by se potuloval po hřbitově, jehož poslední obyvatelé jsou zběsilí zombíci, co řvou jako pokusná morčata z klecí, v nichž je stahují z kůže a do ran jim sypou hrubou sůl.

V tomhle kabinetu hrůzy je trochu sranda už jen s Lydií Bazookou. Vernon si nasype pytlík chipsů, otevře pivo a hledá v televizi něco ke koukání. Musí ji lehce podusit. Kdyby jí odpověděl hned, to příjemné erotické napětí, které je k sobě váže, by okamžitě povolilo jako stará guma u trenek. Zablokuje si Sylvii, která na něj dotírá čím dál tím hysteričtějšími zprávami. Při jídle drobí

všude kolem a živě si přitom představuje, jak by vřískala, kdyby ho viděla, jak by ho zavalila nadávkami a hrozbami, načež by se k němu schoulila jako holčička a nutila ho, aby jí říkal miluju tě. Samotnému je mu dobře. Může si dovolit další noc, a to ještě ani neprodal ty hodinky, takže má střechu nad hlavou i na pár dní navíc. Kočička Lydia Bazooka si bude muset počkat.